

Rozmowy ministrów:
Jędrzychowskiego i Gromyki
Podpisanie umowy
o współpracy kulturalnej
między Polską a ZSRR

Przebywający w Moskwie z krótką wizytą minister spraw zagranicznych PRL Stefan Jędrzychowski spotkał się w poniedziałek z ministrem spraw zagranicznych ZSRR — Andriejem Gromyką i przeprowadził z nim rozmowy.

Tego samego dnia odbyło się podpisanie umowy o współpracy kulturalnej i naukowej między Polską a ZSRR na lata 1971 — 80. Umowę, przewidującą dalsze rozszerzenie, pogłębienie i udoskonalenie współpracy między naszymi krajami w dziedzinie kultury i nauki, podpisali ministrowie Stefan Jędrzychowski i Andriej Gromyko. (PAP)

Posiedzenie Komitetu Ministrów Obrony Państw Układu Warszawskiego

Zgodnie z przyjętym postanowieniem, kolejne posiedzenie Komitetu Ministrów Obrony Państw — Uczestników Układu Warszawskiego odbędzie się 21—23 grudnia br. w Budapeszcie. (PAP)

Jeszcze dzisiaj można zaprenumerować „Głos“

Codziennie otrzymywanie „Głosu Wielkopolskiego” najskuteczniej zapewni prenumerata.

Przedpłaty na prenumeratę „Głosu Wielkopolskiego” w roku 1971 bez żadnych ograniczeń przyjmują jeszcze do dzisiaj 15 grudnia br. wszyscy listonosze i urzędy pocztowe.

Cena prenumeraty wynosi: na kwartał — 39 zł; na półrocze — 78 zł; na rok — 156 zł.

W razie jakiegokolwiek trudności z zamówieniem „Głosu” w prenumeracie prosimy o zawiadomienie redakcji listem lub telefonicznie nr telefonu 657-18.

Minister łączności NRD przybył do Polski

14 bm. przybyła do Warszawy rządowa delegacja NRD z ministrem łączności Rudolfem Schulze.

W czasie pobytu delegacja przeprowadzi rozmowy z kierownictwem polskiego resortu łączności. Omawiane będą zagadnienia dotyczące dalszego rozwoju współpracy w dziedzinie poczty i telekomunikacji oraz współpracy naukowo-technicznej w tym zakresie. PAP

POGODA

Zachmurzenie duże, na zachodzie możliwe większe przejaśnienia. Miejscami opady mżawki lub deszczu, na północnym wschodzie — deszcz ze śniegiem. Temperatura maksymalna od 1 st. na północnym wschodzie do 5 st. na zachodzie i Wybrzeżu. Wiatry umiarkowane z kierunków północno-zachodnich.

GŁOS WIELKOPOLSKI

POZNAN
WTOREK
15
GRUDNIA
1970

Wydanie A
Rok wyd. XXVI
Nr 297 (8341)
Cena 50 gr

Węzłowe zadania polityki gospodarczej tematem obrad VI Plenum KC PZPR

W dniu 14 bm. w Warszawie obradowało VI plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Porządek dzienny obrad, którym przewodniczył I sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka, obejmował dwa punkty: 1. Sytuacja ekonomiczna kraju i węzłowe zadania polityki gospodarczej w 1971 roku; 2. Informacja na temat Układu o podstawach normalizacji stosunków między Polską a Rzeczpospolitą Łudową a Niemiecką Republiką Federalną.

Przemówienie wprowadzające do dyskusji nad pierwszym

— przewodniczący Prezydium WRN w Kielcach Aleksander Zarajczyk, przewodniczący Państwowej Komisji Cen — Piotr Karpiuk, z-ca członka Biura Politycznego KC, wiceprezes Rady Ministrów — Mieczysław Jagielski, członek KC, I sekretarz KW w Białymstoku — Arkadiusz Laszewicz, z-ca członka KC, sekretarz KW PZPR w Rzeszowie — Stanisław Szkrabka, dyrektor Fabryki Samochodów Ciężarowych w Lublinie — Gustaw Krupa, sekretarz KW PZPR w Bydgoszczy — Jan Przytarski, członek KC, I sekretarz Komitetu Fabrycznego PZPR w Hucie im. Lenina — Tadeusz Wachowski, sekretarz KW PZPR w Koszalinie — Michał Piechocki, z-ca członka KC i I sekretarz Komitetu Zakładowego PZPR przy Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. Marchlewskiego w Łodzi — Alojzy Dworniczak.

VI Plenum KC PZPR podjęło następującą uchwałę: Komitet Centralny PZPR przyjmuje referat Biura Politycznego Komitetu Centralnego o sytuacji ekonomicznej kraju i węzłowych zadaniach polityki gospodarczej w 1971 roku jako wytyczną działania dla instancji i organizacji partyjnych oraz administracji państwowej i gospodarczej wszystkich szczebli.

Obrady nad pierwszym punktem porządku dziennego zamknęło wystąpienie Władysława Gomułki.

Tekst przemówienia podajemy na str. 2.

W drugim punkcie porządku dziennego I sekretarz KC PZPR przedstawił informację na temat układu o podstawach normalizacji stosunków między Polską a NRD.

VI plenum podjęło w tej sprawie następującą uchwałę: Komitet Centralny PZPR po wysłuchaniu informacji tow. Władysława Gomułki na temat układu o podstawach normalizacji stosunków między Polską a Niemiecką Republiką Federalną wita z zadowoleniem zawarcie tego układu, który uznaje za ostateczną i nie-

zmenną zachodnią granicę Polski na Odrze i Nysie, co drugie państwo niemieckie — Niemiecka Republika Demokratyczna uczyniła już 20 lat temu w Układzie Zgorzeleckim. Układ podpisany w Warszawie zamyka ostatecznie problem granic w Europie i jest po układzie między ZSRR a NRF z sierpnia br. kolejnym doniosłym krokiem na drodze do utrwalenia bezpieczeństwa i pokoju na naszym kontynencie.

Komitet Centralny aprobując w pełni stanowisko polskiej delegacji partyjno-rządowej na naradzie Doradczego Komitetu Politycznego Państw — Uczestników Układu Warszawskiego, która odbyła się w Berlinie 2 grudnia br. Przyjęte na tej naradzie decyzje umacniają jedność działania krajów socjalistycznych i stanowią ważny wkład na rzecz normalizacji stosunków, pokojowej współpracy i bezpieczeństwa w Europie oraz na rzecz zespolenia wszystkich sił walczących z imperializmem o wolność i pokój na świecie. (PAP)

Mnożące się prowokacje zapowiedzią wzmożenia bombardowań?

Po apelu KC partii i rządu DRW

Po raz pierwszy od listopada 1968 roku — pisze z Hanoi korespondent PAP red. Waldemar Kedaj — w Hanoi mówi się o możliwości wznowienia przez USA bombardowań całego obszaru DRW.

Tutejsi obserwatorzy dopatrują się znacznych podobieństw między wydarzeniami ostatnich tygodni a wypadkami z okresu bezpośrednio poprzedzającego rozpoczęcie bombardowań DRW w lutym 1965 roku. Te same mnożące się prowokacje aż do zbrojnych ataków i nalotów lotniczych włącznie. Te same próby przygotowania amerykańskiej opinii publicznej na najgorszą ewentualność.

Co prawda wyraża się czasem pogląd, że niedawne posunięcia amerykańskie oznaczają jedynie wzmożenie wojny psychologicznej, mającej zamaskować niepowodzenia polityki „wietnamizacji” i przypomnieć światu, że wycofanie wojsk nie jest równoznaczne z likwidacją amerykańskiej obecności w Wietnamie. W Hanoi zwraca się uwagę na coraz bardziej buńczuczny ton oficjalnych oświadczeń amerykańskich, co mo-

Za kilka dni — zakończenie nowego kosmicznego eksperymentu

„Wenus-7” zbliża się do swej imienniczki

Jak podawała prasa radziecka, wystrzelona w sierpniu automatyczna stacja kosmiczna „Wenus-7” dotrze do planety Wenus w połowie grudnia. Tak więc, w ciągu najbliższych dni — na pewno w tym tygodniu — będziemy świadkami zakończenia kolejnego radzieckiego eksperymentu kosmicznego.

Będzie to jeszcze jedno ważne wydarzenie w tym obfitującym w kosmiczne sensacje roku, których autorami są radzieccy uczeni, konstruktorzy i kosmonauci.

„Wenus-7” kończy lot — może na powiedzieć, w cieniu zadziwiającego osiągnięcia myśli ludzkiej — skonstruowania i dostarczenia na Księżyc pierwszego ruchomego pojazdu — laboratorium — robota. Posłuszny ludziom, kierowany z ziemi, odbywa obecnie kilkusetmetrowe jazdy po powierzchni Srebrnego Globu i prowadzi tam badania naukowe.

Czego należy oczekiwać od „Wenus-7” — nie sposób oczywiście teraz powiedzieć. Historia radzieckich badań Białej Planety przy

pomocy stacji kosmicznych rozpoczęła się 12 lutego 1962 r., kiedy to w stronę Wenus wystartowała pierwsza automatyczna stacja kosmiczna „Wenus-1” o masie 643,5 kg. Minęła ona planetę w odległości 100 tys. km. Następna stacja przemknęła w odległości 24 tys. km od Wenus 27 lutego 1966 r. W kilka dni później — 1 marca — został osiągnięty: „Wenus-3” dotarła do powierzchni planety. Następna stacja — słynna „Wenus-4” — po raz pierwszy osiadła miękko na planecie. Było to 18 października 1967 r. W czasie przelotu przez atmosferę planety dokonała ona pomiarów składu jej atmosfery, temperatury i ciśnienia, przekazyując te dane na ziemię. Była to wielka sensacja naukowa. Uzyskała wtedy dane o atmosferze Wenus oraz pomiary przeprowadzone w czasie lotu w przestrzeni kosmicznej zostały sprawdzone i skorygowane oraz wzbogacone przez dwie następne stacje wenusjańskie, które dotarły do planety w dniach 16 i 17 maja ub roku. Masa każdej z tych stacji wynosiła 1.130 kg.

Należy się spodziewać, że „Wenus-7” jest stacją doskonałą od swych poprzedniczek, wyposażoną w aparaturę bardziej skomplikowaną i mogącą wykonać szerszy program badań niż jej poprzedniczki. Wiadomo bowiem, że radziecy naukowcy stawiają w badaniach kosmicznych, zwłaszcza dalekich przestrzeni kosmosu, na automaty. Osiągnęli w tej dziedzinie niezaprzeczalne przodownictwo w świecie, czego wspinałym potwierdzeniem są loty „Lun” 16 i 17.

Jakie automaty niesie na swym pokładzie „Wenus-7”, jakie przeprowadza badania w atmosferze planety i na jej powierzchni o tym dowiedzą się już w najbliższych dniach. PAP

Pismo Willy Brandta do Józefa Cyrankiewicza

Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz otrzymał od kanclerza federalnego Niemieckiej Republiki Federalnej Willy Brandta pismo treści następującej:

„Po moim powrocie z Warszawy pragnę jeszcze raz wyrazić moje podziękowanie za gościnność okazaną mi, ministrowi federalnemu Scheelowi oraz osobom nam towarzyszącym.

Rozmowy, jakie przeprowadziłem z panem oraz I sekretarzem KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, panem Władysławem Gomułką, były dla mnie cennym potwierdzeniem, że droga, na którą wkroczyliśmy, podpisując układ z 7 grudnia 1970, rzeczywiście prowadzi do normalizacji stosunków między naszymi państwami.

Żywie też nadzieję, że wysiłki nasze zdołają doprowadzić do zbliżenia Niemców i Polaków, a przy tym umożliwić, przede wszystkim młodzieży, wspólne działania na rzecz pokoju.

Łączę, panie premierze, wyrazy mojego podziękowania i mojego wysokiego poważania”. (PAP)

„Deutscher Ostdienst” przeciwko Brandtowi

Organ organizacji rewizjonistycznych w NRF „Deutscher Ostdienst” zamieścił artykuł, w którym atakuje rząd Brandta — Scheela za podpisanie układu z Polską. Pismo określa ten fakt jako „nieistotny”. Brandt i Scheel dopuścili się tym samym poważnego grzechu wobec „macierzy”. (PAP)

Posiedzenie zarządu SPD

W poniedziałek przed południem zebrał się na posiedzenie zarząd SPD. Posiedzeniu przewodniczył kanclerz federalny Willy Brandt.

Zarząd omawiał przebieg kongresu młodzieżowej organizacji socjalistycznej „Jungsozialisten”, który odbył się w Bremie.

Przeciwnicy Brandta żądają referendum

Przeciwnicy polityki wschodniej kanclerza Brandta nadal krytykują ją zawarte przez rząd bński układy z ZSRR i Polską. Prasa opozycyjna domaga się referendum, w którym społeczeństwo ma zdecydować o losie układów.

W Ammanie znów strzały

Jak podaje agencja France Presse, powołując się na źródła dobrze poinformowane, w nocy z niedzieli na poniedziałek w kilku dzielnicach Ammanu oraz w miejscowości Dżerasz odległej o 30 km od stolicy Jordani došlo do gwałtownych starć między wojskami jordanскими i Palestyńczykami. Obie strony użyły lekkiej broni automa-

tycznej, ciężkich karabinów maszynowych oraz moździerzy. W starciach zginęło lub zostało rannych ok. 10 osób.

Przywódca komandosów palestyńskich, Arafat zwrócił się do prezydenta ZRA i premiera Syrii z prośbą o interwencję w celu uniknięcia pogorszenia sytuacji w Jordani.

W Brukseli ministrowie spraw zagranicznych krajów „szóstki” nie zdołali w poniedziałek na przedpołudniowym posiedzeniu dojść do porozumienia w kwestii zasadniczej dla negocjacji w sprawie przystąpienia W. Brytanii do Wspólnego Rynku, a mianowicie ustalenia okresu przejściowego, w którym W. Brytania miałaby przystosować się do systemu budżetowego EWG. Minister spraw zagranicznych Francji, Schumann, trwał przy zajmo-

wanym poprzednio stanowisku, aby okres ten wynosił lat pięć. Po zostali pięciu partnerów oraz Komisja Wykonawcza EWG wypowiadało się za okresem ośmiu lat.

Rozmowy: Husajn — Pompidou

Król Jordani Husajn i prezydent Francji Georges Pompidou wyrazili nadzieję na rychłe wznowienie rozmów pokojowych przez przedstawicieli specjalnego ONZ Gunnara Jarringa. Król Husajn i prezydent Pompidou omawiali możliwości rozwiązania kryzysu bliskowschodniego podczas przyjęcia wydanego przez prezydenta Francji w Pałacu Elizejskim.

Ambasador DRW u A. Kosygina

Premier Związku Radzieckiego Aleksiej Kosygin przyjął w poniedziałek na Kremlu ambasadora DRW Nguyen Tho Tianga. Podczas rozmowy, która upłynęła w przyjaźniwej i serdecznej atmosferze premier Kosygin oświadczył, że KC KPZR, rząd radziecki i cały naród radziecki wierzą niewzruszenie w triumf słusznej sprawy narodu wietnamskiego i zdecydowanie popierają jego bohaterską walkę przeciwko amerykańskiej agresji.

Konferencja ministrów EWG

Zebrał w Brukseli ministrów spraw zagranicznych krajów „szóstki” nie zdołali w poniedziałek na przedpołudniowym posiedzeniu dojść do porozumienia w kwestii zasadniczej dla negocjacji w sprawie przystąpienia W. Brytanii do Wspólnego Rynku, a mianowicie ustalenia okresu przejściowego, w którym W. Brytania miałaby przystosować się do systemu budżetowego EWG. Minister spraw zagranicznych Francji, Schumann, trwał przy zajmo-

Przed nowym etapem dalszego rozwoju

Przemówienie Władysława Gomułki na VI Plenum KC PZPR

TOWARZYSZE!

Plenum dzisiejsze zamyka pewien okres w procesie rozwoju naszej gospodarki narodowej i zarazem otwiera na tej drodze etap nowy. Chciałbym być dobrze zrozumiany. Nie chodzi tu bowiem o jakiś ostry przedział, czy głęboki zwrot na dotychczasowej drodze rozwoju naszej gospodarki. Ostre zwroty mogą występować w dziedzinie polityki, chociaż i w tej dziedzinie muszą być dobrze zrozumiane. Nie chodzi tu o jakiś ostry przedział, czy głęboki zwrot na dotychczasowej drodze rozwoju naszej gospodarki. Ostre zwroty mogą występować w dziedzinie polityki, chociaż i w tej dziedzinie muszą być dobrze zrozumiane. Nie chodzi tu o jakiś ostry przedział, czy głęboki zwrot na dotychczasowej drodze rozwoju naszej gospodarki. Ostre zwroty mogą występować w dziedzinie polityki, chociaż i w tej dziedzinie muszą być dobrze zrozumiane.

W odróżnieniu od innych plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego na dzisiejszym plenum nie podejmujemy uchwał, które wnosilibyśmy nowe koncepcje, dotyczące przechodzenia coraz szerszym frontem na intensyfikację rozwoju naszej gospodarki. W tym przedmiocie uchwały zostały już bowiem podjęte na II, IV i V Plenum Komitetu Centralnego zgodnie z wytycznymi V Zjazdu partii. W oparciu o te uchwały Biuro Polityczne KC i rząd podjęli szereg ważnych decyzji i postanowień zmierzających w tym samym kierunku. Nie chodzi więc o nowe uchwały i postanowienia, gdyż nie są one obecnie potrzebne. Chodzi natomiast o to, aby podjęte już uchwały konsekwentnie wcielić w życie. To jest głównym celem dzisiejszego plenum. Akceptując referat Biura Politycznego, jako wytyczną działania, Komitet Centralny stawia tym samym w centrum uwagi całą partię i administrację gospodarczą nakreślone w tym referacie zadania.

Referat Biura ujmuje w sposób kompleksowy problematykę intensyfikacji naszej gospodarki, zawartą w uchwałach poprzednich posiedzeń Komitetu Centralnego i wyrażoną obecnie w projekcie Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1971. Plan ten — jeśli można się tak wyrazić — powstał z budulca stworzonego przez II, IV i V Plenum Komitetu Centralnego. Wprawdzie również w Narodowym Planie Gospodarczym na rok bieżący znalazły się poszczególne elementy tego nowego budulca, lecz na szersze ich zastosowanie w tym planie nie było jeszcze warunków. Warunki takie zaistniały dopiero przy budowie planu na rok 1971. W tym właśnie wyraża się zamykanie starego i otwieranie nowego etapu w procesie rozwoju naszej gospodarki. Tak się jednocześnie złożyło, że szerokie kompleksowe zastosowanie elementów intensyfikacji i rachunku ekonomicznego jako nowego budulca użytego przy budowie Narodowego Planu Gospodarczego na rok przyszły zbiegło się w czasie z upływem okresu bieżącej pięcioletki. Plan na rok 1971 otwiera więc zarówno nowy etap w rozwoju naszej gospodarki, jak też nowy Narodowy Plan Gospodarczy na lata 1971—75, którego opracowanie stoi jeszcze przed nami. Zadania, jakie stoja przed nami na tym nowym etapie w sposób wyprzedzający przedstawia referat Biura Politycznego, uzupełniony przemówieniem tow. Jaszczuka. Przebieg dyskusji wykazał, że plan

Dzisiejszy serwis informacyjny opracowała Bogna Wojciechowska

num aprobuje wytyczne kierunki działania oraz Narodowy Plan Gospodarczy na rok 1971.

Pomyślna realizacja wytycznych zadań wymaga przede wszystkim zrozumienia ich celowości i konieczności zarówno przez administrację gospodarczą, wszystkich szczebli, jak też przez samorządy robotnicze i załogi przedsiębiorstw. Bogaty materiał dzisiejszego plenum trzeba będzie udostępnić i przekazać wszystkim organizacjom partyjnym i załogom pracowniczym w sposób jak najbardziej konkretny i zrozumiały. Muszą się o to zatroszczyć wszystkie instancje partyjne, poczynając od Komitetu Centralnego. Problematyka planowa powinna też zajmować centralne miejsce na powiatowych i wojewódzkich konferencjach sprawozdawczo-wyborczych, które odbywają się obecnie lub są przygotowywane.

Dzisiejsze plenum odbywa swe obrady bezpośrednio po dokonaniu przez państwo zmian cen detalicznych. Konieczność tego kroku została naświetlona w liście Biura Politycznego do organizacji partyjnych, a także w dokumentach dzisiejszego plenum. Jeśli obniżki cen przyjmowane są przez społeczeństwo z zadowoleniem, to podwyżki cen są niepopularne i zawsze spotykają się z krytyką niezależnie od tego, czy krytyka jest lub nie jest uzasadniona.

Dokonana zmiana cen detalicznych znajduje głębokie uzasadnienie. Zmiana cen detalicznych nie pociągnie jednak za sobą głębokich przeobrażeń w strukturze spożycia. Nowe, wyższe ceny na mięso i przetwory mięsne ograniczą wprawdzie popyt na te towary, lecz nie stworzą sytuacji, w której aktualne możliwości ich dostaw na rynek przewyższałyby popyt. Dochodzi do tego fakt, iż przy poprzednich niższych cenach popyt na mięso i jego przetwory nie był w pełni zaspokajany. Dobrze będzie, jeśli obecnie przy wyższych cenach popyt i podaż zostaną zrównoważone. W przypadku niezwiększenia masy

mięsnej na zaopatrzenie ludności, równowaga ta po pewnym czasie znowu zostanie zachwiana, wskutek wzrostu siły nabywczej ludności. Przyrost dochodów ludności jest niemały. W ostatnich latach wynosił on 20 i więcej miliardów złotych rocznie. W latach nadchodzących również nie będzie mniejszy, a raczej większy.

Problem trwałego i pełnego zaspokojenia popytu ludności na mięso i artykuły mięsne może być rozwiązany tylko na drodze zwiększenia produkcji żywca. Możliwości takie warunkowane są dalszą rozbudową bazy paszowej przede wszystkim przez zwiększenie produkcji roślinnej naszego rolnictwa. To jednak nie wystarczy. Niezbędny jest także import pasz i komponentów paszowych, na co konieczne są pokładne sumy dewizowe. Wiąże się to jak najściślej z naszym eksportem wyrobów przemysłowych do krajów kapitalistycznych. Oznacza to, że zaspokajanie popytu na mięso zależy zarówno od naszego rolnictwa, jak i od naszego przemysłu, od stopnia jego wydolności eksportowej. Nie małe znaczenie dla zwiększenia produkcji żywca ma także opłacalność hodowli zwierząt gospodarskich. Nie jest ona obecnie zbyt wysoka. Dla tego też w ramach zmian cenowych zostały podniesione ceny skupu.

Dokonana zmiana cen detalicznych nie likwiduje w pełni dysproporcji między cenami artykułów rolnospożywczych, a cenami wyrobów przemysłowych szerokiego użytku. Dopłaty państwa do cen detalicznych artykułów rolnospożywczych oraz do środków produkcji rolniej zostały nadal utrzymane, choć w znacznie mniejszym zakresie. Dopłaty te w roku 1971 wyniosą około 10,6 mld zł, czyli będą mniejsze o ponad 5,2 mld zł, niż w roku bieżącym. Jednocześnie podwyżka cen na mięso i wyroby mięsne stwarza kilkuprocentową akumulację na tych towarach.

Dopłaty państwa do cen detalicznych jak na przykład do płaty do cen detalicznych chleba mogą być jeszcze utrzymywane przez szereg lat. Dopłaty te nie mają bowiem żadnego wpływu na strukturę spożycia ludności. Mimo deficytowych cen na chleb, kaszę, makaron i mąkę spożywcze tych artykułów nie tylko nie wzrosło, lecz nawet niezmiennie się zmniejszało w przeliczeniu na 1 mieszkańca, wskutek wzrostu spożycia mięsa.

Obecnie nie dojrzały jeszcze warunki do całkowitego zniesienia dopłat do wszystkich cen detalicznych. Nikomu bowiem nie może zabraknąć środków na pełne zaspokojenie swoich potrzeb w zakresie podstawowych artykułów żywnościowych. Obecna zmiana cen ma u swych podstaw kryteria ekonomiczne. Na zmianę struktury spożycia ludności wpływa głównie podwyżka cen na mięso i jego przetwory.

Na pewno przyjdzie czas, kiedy zapotrzebowanie ludności na mięso i wszystkie wysokobiałkowe artykuły spożywcze nasze państwo socjalistyczne będzie mogło zaspokajać w takim stopniu, jak dziś zaspokaja potrzeby ludności na chleb i inne artykuły żywnościowe. Dopiero wówczas można będzie gruntownie zmienić dotychczasową strukturę spożycia ludności.

Drogę do tego celu wskazuje i wytycza partia, nasz Komitet Centralny. Im lepiej będą realizowane zadania nakreślone przez dzisiejsze plenum, im szerszym frontem nasza gospodarka narodowa wkroczy na drogę intensyfikacji i rewolucji naukowo-technicznej, tym szybciej nadejdzie czas, kiedy z naszego życia rodzinnego znikną nękać nas dziś jeszcze różne dolegliwości i problemy bytowe. Te głęboką prawdę musimy rozpowszechnić jak najszerzej zarówno w szeregach partii, jak i wśród klasy robotniczej i wszystkich pracujących. (PAP)

Zadania polityki gospodarczej

Dyskusja na VI Plenum KC PZPR

TADEUSZ BIAŁKOWSKI — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Olsztynie powiedział, że jednym z istotnych warunków wprowadzenia nowego systemu bodźców materialnego zainteresowania jest dostosowanie go do konkretnej sytuacji każdego ognia produkcyjnego. Mówca stwierdził, że najlepiej przygotowane są do tego przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego.

Drugim omawianym przez T. Białkowskiego problemem były sprawy realizacji kompleksu gospodarczego, w skład którego wchodzi produkcja opon radialnych. Inwestycja z tego zakresu jest nieuleczalnie przygotowana. W wyniku podjętych decyzji zostanie ona zrealizowana w zaplanowanym terminie i za pewni produkcję 980 tys. ciężarowych opon radialnych rocznie.

JERZY ŁUKASZEWICZ — członek KC PZPR, sekretarz KW PZPR ocenił pozytywnie pracę komisji zakładowych, które w stołecznych zakładach przemysłu kluczowego, przechodzących od 1 stycznia na nowy system bodźców materialnych, w większości zaproponowały wybór słusznych wskaźników syntetycznych i zadań odcinkowych.

ZDZISŁAW GRUDZIŃ — sekretarz KW PZPR w Katowicach oświadczył, że gospodarka woj. katowickiego, szczególnie główne jej działy: górnictwo i hutnictwo, zamkną br. dobrymi wynikami.

Zdaniem mówcy, istnieją możliwości przekroczenia zadań planu na rok 1971 w poszczególnych dziedzinach gospodarki. Na jednym z naczelnych miejsc w woj. katowickim stawa się wzrost wydobywa się gęła. Zadania przyszłego roku są w tej dziedzinie bardzo napięte, ale realne.

JÓZEF ŁOŚ — sekretarz KW PZPR w Krakowie omówił na wstępie problem związany z przejściem na nowy system bodźców ekonomicznych i poinformował, że komisje za-

kladowe w woj. krakowskim zakończyły już swe prace.

Znaczną część swego wystąpienia poświęcił mówca sprawom przygotowania do realizacji kompleksów gospodarczych w rejonie krakowskim. Z przeprowadzonej w ciągu listopada analizy wynika, że ogólny stopień przygotowania tych kompleksowych zadań nie jest jeszcze w pełni zadowalający.

Z ich realizacją wiąże się również problem niechęci ze strony zakładów do podejmowania i realizacji inwestycji towarzyszących, szczególnie zaś inwestycji wspólnych. Dotyczy to też inwestycji mających na celu ochronę powietrza, środowiska naturalnego itp.

CZESŁAW KONCZAL — sekretarz KW PZPR w Poznaniu podkreślił, że przemysł tego regionu wykona zarówno zadania bieżącego planu 5-letniego, jak i zadania roku 1970. Za dobrym wykonaniem ilościowym planów produkcji pozostaje jednak w tyle realizacja zadań w zakresie postępu technicznego i ekonomicznego, choć i w tych dziedzinach zanotowano znaczny postęp.

Wiele miejsca poświęcił mówca sposobom usprawnienia procesów inwestycyjnych. W ostatnich latach dzięki uporządkowaniu procesów inwestycyjnych uzyskano już znaczne rezultaty, a szereg ważnych obiektów przekazanych zostanie do użytku przed terminem. Wielkie rezerwy — jak wynika z przeprowadzonych analiz — istnieją we właściwym rozmieszczeniu kadru technicznych w procesie inwestycyjnym.

ALEKSANDER ZARAJCZYK — zastępca członka KC PZPR, przewodniczący Prezydium WRN w Kielcach oświadczył, że dzięki znacznej koncentracji nakładów i potencjału budownictwa, zakończono w Kielcach w br. ok. 77 proc. wszystkich zadań rozpoczętych w latach ubiegłych. Liczba placówek budowy w województwie zmniejszyła się z 589 w 1968 r. i 451 w ub. r. do 318 obecnie. Zasadniczą uwagę zwraca się na realizację inwestycji socja-

lennie ważnych dla gospodarki narodowej.

Oceniając postępy w dochodzeniu przez przedsiębiorstwa do planowych zdolności produkcyjnych, A. Zarajczyk podkreślił, że wiele przedsiębiorstw potrafiło przełamać trudności i uzyskać dobre rezultaty. Są jednak przykłady takich inwestycji, w których mimo wpływu nawet 2 lat od oddania do użytku, zdolności wytwórcze są wykorzystywane w 20—30 proc. Te zjawiska wymagają koncentracji uwagi władz.

STANISŁAW SZKRABA, zastępca członka KC PZPR, sekretarz KW PZPR w Rzeszowie stwierdził, że w woj. rzeszowskim zadania gospodarcze wynikające z NPG są realizowane na ogół pomyślnie. Prace nad wykrywaniem rezerw wpłynęły na wzrost wydajności i dyscypliny pracy. Wiele uwagi poświęcono przedsiębiorstwom deficytowym.

Rzeszowska instancja partyjna rozwinięła szeroką działalność na

Dokończenie na str. 4

Przyszły rok gospodarowania

Bolesław Jaszczuk stwierdził na wstępie, że Biuro Polityczne przedstawia Komitetowi Centralnemu do rozpatrzenia podstawowe problemy polityki ekonomicznej, wynikające z oceny aktualnej sytuacji gospodarczej kraju i z jego dalszych potrzeb rozwojowych w następnym pięcioletciu.

W roku przyszłym dokonujemy zgodnie z potrzebami selektywnego rozwoju zasadniczej zmiany naszej polityki inwestycyjnej. Podejmujemy środki zmierzające do przekształcenia struktury produkcji i spożycia oraz do poprawy sytuacji w handlu zagranicznym. W oparciu o nowe ceny zaopatrzenia w porządkujemy rachunek ekonomiczny, ulepszymy system finansowy przedsiębiorstw i jednoczeń. Wdrażamy do praktyki gospodarczej nowe bodźce materialnego zainteresowania. Wszystkie te posunięcia składają się w sumie na istotną zmianę i udoskonalenie metod gospodarowania we wszystkich ogniach gospodarki narodowej od przedsiębiorstw poczynając.

Intensyfikacja gospodarki niezbędnym warunkiem rozwoju

Dalszy rozwój gospodarki Polski nie może już być osiągnięty tradycyjnymi ekstensywnymi metodami gospodarowania. Spełniły one swoją rolę w poprzednim okresie, ale dziś nie są już skuteczne. Powodują one wysokie społeczne koszty wytwarzania i nie zapewniają właściwego tempa wzrostu dochodu narodowego.

W trzech kolejnych pięcioletkach wzrost dochodu narodowego był coraz wolniejszy — 6,5 procent w latach 1956—60 średnio rocznie, 6,2 procent w latach 1961—65 oraz 5,7 procent w bieżącej pięcioletce. Równoległe z tym zwiększało się tempo wzrostu zatrudnienia z 2,2 procent do 3 procent i 3,4 procent średnio rocznie. Wzrastała również stopa inwestycji (udział inwestycji w dochodzie narodowym) z 15,4 procent do 18,3 procent oraz do 21,6 procent średnio rocznie. Zwiększała się także kapitałochłonność produkcji. Ponadto wydatkowaliśmy w latach 1956—70 na inwestycje o 60 mld zł więcej niż zakładano w planie, a mimo to nie osiągnięto zakładanego przyrostu zdolności produkcyjnych i usługowych.

Kontynuacja ekstensywnych metod rozwoju jest nie do przyjęcia zarówno z ekonomicznego, jak i ze społecznego punktu widzenia. Kierunek na intensyfikację gospodarowania traktować dzisiaj trzeba nie tylko jako lepszą alternatywę, lecz jako niezbędny warunek dalszego rozwoju.

Zadanie to jest tym bardziej skomplikowane, iż musimy je realizować w warunkach niełatwej sytuacji gospodarczej, jaka w ostatnich dwóch latach wytworzyła się wskutek niekorzystnych wyników produkcyjnych rolnictwa, które razem z przemysłem rolnospożywczym daje blisko 30 proc. dochodu narodowego i ponad 50 proc. rynkowej masy towarowej oraz istniejących trudności na odcinku handlu zagranicznego i bilansu płatniczego, zwłaszcza z krajami kapitalistycznymi.

Warunki startu do następnej pięcioletki mamy więc niekorzystne, co nie jest oczywiście

wiście bez znaczenia dla tempa rozwoju produkcji i ogólnych proporcji podziału dochodu narodowego w 1971 r. Dlatego przewidujemy się stosunkowo umiarkowany wzrost produkcji przemysłowej i siły nabywczej ludności. Zwiększamy natomiast rolę wydajności w przyroście produkcji i załadowania w zakresie obniżki kosztów własnych.

Głównym zadaniem

przebudowa struktury inwestycji

Na czoło zadań naszej polityki gospodarczej w roku przyszłym wysuwa się rozpoczęcie przebudowy struktury inwestycji. W ramach planowanych nakładów inwestycyjnych zapoczątkowana ma być realizacja programu tzw. kompleksów gospodarczych. Obejmują one grupy zakładów połączonych ze sobą wzajemnie przetwórstwa i nastawionych na wytwarzanie nowoczesnych produktów finalnych. Również pojedyncze przedsiębiorstwa mogą być traktowane jako kompleksy gospodarcze, jeżeli ich wyroby mają powszechne zastosowanie i służą podniesieniu poziomu technicznego produkcji przemysłowej.

Te nowoczesne obiekty powinny przynosić na nasz grunt osiągnięcia światowej nauki i techniki. Wymaga to zaangażowania dużych nakładów inwestycyjnych, w tym również środków dewizowych.

Przemysł nasz od wielu lat jest rekonstruowany i modernizowany. Cechą charakterystyczną dotychczasowych metod modernizacji był wzrost importu kooperacyjnego z wysoko rozwiniętych krajów kapitalistycznych. W latach 1966—69 wartość tego importu zwiększyła się dwukrotnie. Temu wzrostowi nie towarzyszył jednak najcięższej odpowiedzi wzrost eksportu wyrobów z tych przemysłów. Powodowało to pogorszenie salda obrotów towarowych w handlu zagranicznym, co obciążało ogólny bilans płatniczy państwa. Dlatego podjęto kroki w kierunku uzyskania poprawy w tej dziedzinie.

W naszych planach na przyszłość, wraz z rozbudową zakładów produkcji finalnej przewidujemy rozbudowę i unowocześnienie w ramach kompleksów gospodarczych produkcji typowych elementów maszyn i podzespołów kooperacyjnych. Równocześnie następuje rozbudowa poszczególnych działów hutnictwa, chemii, przemysłu lekkiego.

Mówca podkreślił dalej, że realizacja kompleksów gospodarczych powinna wpłynąć na intensyfikację i unowocześnienie metod produkcji oraz podnieść znacznie efekty ekonomiczne w przemyśle przez obniżenie nakładów pracy społecznej w wiodących dziedzinach wytwarzania.

Ze względu na wielkie znaczenie kompleksów dla rozwoju i unowocześnienia gospodarki, należy podjąć wszelkie niezbędne środki, aby ich realizacja przebiegała sprawnie.

Zadania inwestycyjne związane z ich budową ujęte zostały w specjalny, wydzielony z całości planu program. W planie inwestycyjnym na rok 1971 przeznaczona się na ten cel 21 proc. całości nakładów inwestycyjnych czterech resortów (MPM, MPC, MPCHEM, oraz MPL) oraz ok. 10 proc. całości nakładów na przemysł. W latach następnych nakłady przeznaczone na te kompleksy znacznie wzrosną.

Koncentracja nakładów

na bazę surowcową i transport

Z realizacją programu kompleksów inwestycyjnych związany jest ściśle wzrost nakładów na bazę surowcową, to znaczy na górnictwo i hutnictwo miedzi oraz na węgiel koksowy. Eksport tych surowców zapewnić musi bowiem częściową spłatę kredytów zaciągniętych na budowę kompleksów.

Drugim kierunkiem koncentracji w nakładach inwestycyjnych jest transport zarówno lądowy jak i morski. Wysokie nakłady na powiększenie floty wynikają z efektywności ekonomicznej żeglugi oraz konieczności zabezpieczenia potrzeb transportowych kraju. Konieczność zaś rozbudowy kolei jest

przyniesie istotną zmianę i udoskonalenie metod we wszystkich ogniach gospodarki narodowej

oczywista, ponieważ obecna jej zdolność przewozowa powoduje poważne trudności w przewożeniu towarów.

Koncentrując środki na rozbudowie nowoczesnych gałęzi produkcji przemysłowej i bazy surowcowo-paliwowej oraz zdolności przewozowej transportu, zmuszeni jesteśmy ograniczyć wzrost nakładów na wszystkich pozostałych odcinkach. Na 1971 r. ustalono wzrost nakładów inwestycyjnych na 7,2 proc., co w niewielkim stopniu przekracza przewidywany wzrost dochodu narodowego.

Rachunek ekonomiczny w handlu zagranicznym

W wyniku realizacji uchwał II Plenum uzyskaliśmy pewną poprawę w działalności inwestycyjnej. Warunkiem dalszej prawidłowej realizacji naszych zamierzeń inwestycyjnych w roku 1971 jest dokonanie zasadniczych zmian w strukturze importu maszyn i urządzeń z krajów kapitalistycznych, co stanowi następne ważne zadanie w roku 1971. Główną pozycją będzie bowiem zakup kompleksów oraz maszyn i urządzeń przeznaczonych dla rekonstrukcji branż. Należy więc ograniczyć import kooperacyjny oraz sprowadzić do minimum przywóz maszyn indywidualnych.

W obrotach z krajami kapitalistycznymi konieczne jest dalsze zwiększenie eksportu, szczególnie w grupie maszyn i urządzeń. Do dalszego wzrostu eksportu maszynowego może się przyczynić nawiązanie kooperacji przemysłowej z rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi. Rozwój tej kooperacji pozwoli również na korzystanie przez nasz przemysł z osiągnięć myśli technicznej i postępu organizacyjnego innych krajów.

Możliwości nawiązania kooperacji przemysłowej nie są dotychczas wykorzystane przez nasz przemysł. Zbyt rzadko wychodzi on z inicjatywą konkretnych ofert kooperacyjnych. Podstawowym ogniwem w systemie kooperacji i specjalizacji przemysłowej z zagranicą powinno być przedsiębiorstwo, natomiast ogniwem programującym i koordynującym rozwój międzynarodowej kooperacji i specjalizacji przemysłowej w ramach danej branży powinno być odpowiednie zjednoczenie.

Ważnym zadaniem handlu zagranicznego na rok 1971 jest również przyspieszenie wzrostu eksportu do krajów socjalistycznych. Wynika to nie tylko z potrzeby zwiększenia zakupów surowców i materiałów oraz maszyn i urządzeń, lecz również z konieczności pokrycia zwiększonych dostaw zbóż z ZSRR i potrzeby spłacania kredytów zaciągniętych w latach ubiegłych na rozbudowę zagłębia miedziowego, kopalnictwa węgla kamiennego, dostawy urządzeń i aparatury geofizycznej oraz na inne cele.

Wzrost eksportu do krajów socjalistycznych stanowi czynnik dalszej intensyfikacji naszej wymiany handlowej z tymi krajami.

Z tych względów dużą uwagę przywiązujemy do pogłębiania międzynarodowej specjalizacji i kooperacji z naszymi socjalistycznymi partnerami. Niektóre umowy kooperacyjne (m. in. z ZSRR, NRD, Rumunią) mają poważne znaczenie dla wzrostu produkcji i wzajemnych dostaw.

Poprawa efektywności importu i eksportu stanowi jedno z czołowych zadań naszej polityki ekonomicznej. Warunkiem postępu w tej dziedzinie jest wprowadzenie do handlu zagranicznego prawidłowego rachunku ekonomicznego. Złożą się na to dwa czynniki. Jednym z nich jest cena transakcyjna, która przeliczona przy pomocy kursów walutowych określi wysokość ceny krajowej, po której towar został sprzedany za granicą przy eksporcie lub zakupiony przy imporcie. Drugim czynnikiem będą koszty krajowe urealnione dzięki reformie cen zaopatrzeniowych. Łączne zastosowanie w rachunku ekonomicznym tych obydwa czynników umożliwi pełne wiązanie wyników

Omówienie wystąpienia Bolesława Jaszcuka na VI Plenum KC PZPR

finansowych wymiany z zagranicą z wynikami uzyskanymi z produkcji krajowej.

Począwszy od przyszłego roku wprowadza się plan obrotów płatniczych dla zjednoczeń, kombinatów i central handlu zagranicznego w stosunkach z uprzemysłowionymi krajami kapitalistycznymi. W planie tym ujmowane będą nie tylko bieżące obroty towarowe, które były dotąd podstawą rozliczeń, lecz również kredyty zaciągnięte na rozwój produkcji w tym zjednoczeniu lub udzielane w związku z eksportem jego wyrobów.

Wprowadzenie planu płatniczego zjednoczeń oznacza, że zakup maszyn i urządzeń inwestycyjnych na kredyt będzie spłacany przez to zjednoczenie w przyszłych la-

tury spożycia przez skierowanie siły nabywczej ludności w większym stopniu na artykuły przemysłowe. Zmierzymy do tego zarówno przez zwiększenie dostaw towarów przemysłowych na rynek, jak też przez zmiany cen detalicznych na towary przemysłowe i żywnościowe. Jak wiadomo, od 13 bm. obowiązują nowe ceny detaliczne.

Przypominając główne zmiany tych cen, mówca oświadczył, że obejmują one 66 proc. ogólnej wartości towarów dostarczanych na rynek.

Wyrównywanie dysproporcji

Dwie przyczyny spowodowały, że zmiany cen są tak szerokie. Pierwsza — to bardzo zró-

rowców wytwarza tkaniny, konfekcję i dzianiny. Koszty ulegają obniżeniu i to pozwala na obniżkę cen detalicznych. W szeregu asortymentów jest ona bardzo głęboka i sięga 30—40 proc. Poza tym obniżone zostają ceny tych artykułów przemysłowych, na których osiągamy wysoką akumulację.

Dochody ludności rolniczej

Przez zmianę proporcji cen zamierzamy osiągnąć zmianę struktury spożycia w kierunku zwiększenia udziału w spożyciu artykułów przemysłowych. Obniżka cen na dobra trwałe go użytku powinna przyczynić się do poprawy w tej dziedzinie

przedsiębiorstw i zjednoczeń (nowe ustalenia wchodzą w życie 1 stycznia 1971 r.).

Obowiązujące dotychczas ceny zaopatrzeniowe i inwestycyjne ustalone zostały w zasadzie przed dziesięciu laty. W ciągu tego długiego okresu zmieniły się istotnie relacje kosztów produkcji jak również ceny na rynkach światowych. Konieczne więc było dostosowanie nowych cen zbytu do rzeczywistych kosztów wytwarzania, przy jednoczesnym przybliżeniu ich do poziomu cen światowych, co wynika z coraz szerszego zakresu naszej wymiany z zagranicą.

Na importowane surowce i materiały o podstawowym znaczeniu dla gospodarki ustalono ceny względnie stałe, określając je na podstawie cen światowych. Natomiast dla importowanych surowców nie mających znaczenia podstawowego, przyjęto ceny zmienne, zależne od cen dewizowych placonych każdorazowo w transakcjach importowych. Ceny zbytu surowców i materiałów produkcyjnych krajowej produkcji na podstawie średniobranżowych kosztów produkcji, skorygowanych o wpływ cen artykułów pochodzących z importu.

Ceny artykułów zaopatrzeniowych wytwarzanych w przedsiębiorstwach przemysłowych oparto o przeciętne koszty produkcji, uwzględniając już nowe ceny surowców i materiałów oraz odpowiednią wysokość zysku producenta. Ceny zbytu maszyn i urządzeń ustalono na bazie kosztów krajowych konfrontując je tam, gdzie było to możliwe, z cenami światowymi.

Przeprowadzona reforma cen zaopatrzeniowych urealni poziom społecznych kosztów produkcji. Zabezpieczy ona niezbędną opłacalność produkcji przeważającej większości surowców, materiałów i wyrobów finalnych.

Ogólny wzrost poziomu cen zaopatrzeniowych i inwestycyjnych w wyniku reformy wynosi 34 mld zł, z czego 31,0 mld zł przypada na surowce i materiały. W stosunku do ogólnej wartości zużytych w kraju surowców i materiałów stanowi to ok. 8 proc.

Głęboka obniżka cen tworzyw chemicznych, zmniejszając ich koszty w dalszych fazach przetwórstwa, skłaniać będzie do szerszego ich stosowania, zgodnie z ogólnym kierunkiem postępu technicznego. Pozwala ona także na poważną obniżkę cen tekstyliów z włókien syntetycznych.

Reforma cen zaopatrzeniowych stanowi zasadniczy, lecz tylko pierwszy etap tego procesu. Następnym etapem będzie dokonanie przeceny wartości środków trwałych i wprowadzenie nowych stawek amortyzacyjnych, co nastąpi w roku 1972.

Zmiany zasad finansowania

Wprowadzenie zasad nowego systemu finansowego ma na celu sterowanie działalnością jednostek gospodarczych obok dyrektyw planu przy pomocy instrumentów ekonomicznych. W rezultacie przedsiębiorstwa będą silniej zainteresowane w lepszym, bardziej intensywnym wykorzystaniu środków trwałych. Ważnym instrumentem wspierającym system bodźców są nowe zasady podziału zysku, który w warunkach nowych cen lepiej będzie odzwierciedlał rezultaty ekonomiczne działalności przedsiębiorstwa.

Trzeba dodać, że w nawiązaniu do uchwał II i V Plenum KC PZPR wprowadza się zasadę spłaty kredytów na inwestycje branżowe z zysku i amortyzacji nowych przedsiębiorstw. Tak więc inwestor przy podejmowaniu inwestycji musi liczyć się z koniecznością zwrotu kredytów zaciągniętych na inwestycje ze środków, które dzięki tej inwestycji powinny być w gospodarstwie. Zysk netto, odzwierciedlający faktyczne efekty gospodarowania przedsiębiorstwa, będzie przeznaczony na wzrost funduszu zakładowego i premii pracowników umysłowych, na finansowanie zapasów i inwestycje przedsiębiorstwa.

System finansowy przedsiębiorstw i zjednoczeń wymaga dalszego doskonalenia. Zmiany w tym systemie zwiększają w znacznym stopniu wpływ czynników ekonomicznych na dzia-

łalność przedsiębiorstwa. Razem z reformą cen zaopatrzeniowych i zmianami w ekonomice handlu zagranicznego oraz nowym systemem bodźców materialnego zainteresowania, tworzą one nowy, wewnętrznie zgodny mechanizm naszej gospodarki. Szczególną w nim rolę spełnia nowy system bodźców materialnego zainteresowania, który wchodzi w życie z nowym rokiem. W nowych warunkach gospodarowania miernikiem oceny każdej jednostki gospodarczej staje się nie tylko to, ile i co ona wytwarza, lecz także jakim kosztem, gdyż on właśnie decyduje o końcowym efekcie ekonomicznym i o podwyżkach płac pracowników.

Od 1 stycznia — nowy system gospodarowania

Można stwierdzić powszechnie i głębokie zainteresowanie reformą nie tylko wśród czołowego aktywu gospodarczego, ale także wśród robotników. Jak wskazują liczne przykłady z przedsiębiorstw przemysłowych, pobudzenie ekonomiczne go myślenia uchwałą V Plenum zrodziło szereg cennych inicjatyw, wzrosła dyscyplina i wydajność pracy oraz rytmiczność produkcji przy równoczesnym ograniczeniu pracy w godzinach nadliczbowych.

Z początkiem nowego roku nowy system bodźców obejmie łącznie ponad 3,5 mln osób wliczając w to prócz przemysłu kluczowego, także drobny oraz spółdzielczość pracy. Stanowi to bez mała 90 procent ogółu zatrudnionych w przemyśle. W pozostałych działach produkcji materialnej, a w szczególności w budownictwie i transporcie kolejowym, nie zdołano dotąd wypracować koncepcji, w oparciu o którą można by zaadaptować zasady nowego systemu bodźców materialnych. Konieczne jest więc dalsze poszukiwanie właściwych rozwiązań w tych działach gospodarki.

Komisje zakładowe jak i zjednoczenia na ogół w prawidłowy sposób podeszły do wyznaczania zadań syntetycznych i odcinkowych. Nie ustrzeżono się jednak przy tym przypadków pogoni za łatwizną. Nadal można mieć wątpliwości, czy istotnie uzasadniona jest tak duża liczba przedsiębiorstw, które jako syntetyczny wskaźnik wybrały kwotę zysku. Nie została także w pełni podyktowana inicjatywa do podejmowania zadań odcinkowych z dziedziny postępu technicznego, ważnych dla rozwoju przedsiębiorstwa. Nie dość liczne są przypadki podejmowania nowych opracowań konstrukcyjnych i technologicznych. Zbyt wąski jest też jeszcze zakres stosowania normatywnego rachunku kosztów.

Podjęto szereg kroków dla uporządkowania gospodarki siłą roboczą. Ujawniono w toku prac przy gotowaniu poważne przerosty zatrudnienia.

Dotychczasowe prace nad wprowadzeniem w życie nowego systemu bodźców spowodowały wszędzie wzrost zainteresowania załóg problematyką ekonomiczną tych zakładów. Jest to dużej miary osiągnięcie.

Realizacja zadań zadecyduje o postępie

Zmiany, jakie czynimy w metodach gospodarowania — powiedział na zakończenie B. Jaszcuk — obliczone na szybkie podnoszenie efektywności produkcji, tylko wówczas spełnią swą rolę, jeśli instancje i organizacje partyjne należycie wyjaśnią ich cel i założenia za pomocą i aktywnym społeczno-gospodarczym przedsiębiorstw i zjednoczeń. Realizacja zadań, które obecnie stawiamy przed sobą, ma wyjątkowo duże znaczenie nie tylko dla rozwiązania bieżących problemów gospodarczego rozwoju kraju, ale również dla zapewnienia na przyszłość sprzyjających warunków dynamicznego postępu socjalistycznego budownictwa.

PAP

Na zdjęciu: fragment sali obrad.

CAF — Matuszewski — telefoto

tach zwiększonym eksportem. W ten sposób zasada finansowania inwestycji przy pomocy kredytu bankowego, wprowadzona po II Plenum KC, zostaje rozszerzona na inwestycyjne zakupy dewizowe.

Wprowadzenie do planu płatniczego dyrektywnego salda oznacza nałożenie na producenta odpowiedzialności za kształtowanie optymalnej struktury asortymentowej eksportu i importu, za dobór rynków i terminów sprzedaży i zakupu.

Konsekwencją tych zmian są dokonane ostatnio posunięcia organizacyjne polegające na przekazaniu niektórych przedsiębiorstw handlu zagranicznego do resortów przemysłowych.

Nasza gospodarka a struktura spożycia

B. Jaszcuk stwierdził natomiast, że zmiany w strukturze gospodarczej i społecznej naszego kraju, związane z coraz wyższym poziomem jego uprzemysłowienia, nie znajdują właściwego odzwierciedlenia w strukturze spożycia. W wyniku ukształtowania u nas tradycyjnie form spożycia oraz proporcji cen artykułów przemysłowych i żywnościowych, zapotrzebowanie na żywność rośnie w tempie wyprzedzającym realne możliwości wzrostu produkcji rolnej. Zapotrzebowanie natomiast na niektóre artykuły przemysłowe, zwłaszcza trwałe użytku, rośnie zbyt wolno w stosunku do istniejących możliwości wzrostu produkcji.

Szczególnie trudnym problemem jest rozbieżność między podażą a popytem na mięso. Przy dotychczasowych cenach każde zwiększenie dochodów ludności o 1 proc. pociągało za sobą wzrost popytu na mięso w granicach 0,7 do 1 proc. Spożycie mięsa i tłuszczów zwierzęcych w przeliczeniu na 1 mieszkańca wynosiło w 1955 roku 43,8 kg, a w 1970 r. przeszło 61 kg. Taki przyrost spożycia mięsa nie znajdował pokrycia w produkcji, musieliśmy więc ograniczać eksport mięsa. Obecnie eksport ten nie pokrywa już wdatków związanych z zakupem zbóż i pasz. Tempo wzrostu spożycia mięsa musi być więc dostosowane do rzeczywistych możliwości wzrostu krajowej produkcji żywności. Łącząc się to z generalnym problemem zmiany struk-

nicowane i często przypadkowe proporcje, jakie w ciągu kilkunastu lat ukształtowały się między cenami detalicznymi a kosztami produkcji. Koszty produkcji w większości artykułów żywnościowych są wyższe od cen detalicznych. To samo odnosi się do niektórych artykułów przemysłowych. Wynikające stąd dopłaty państwa są z roku na rok coraz większe, w miarę wzrostu ich spożycia przez ludność. W sumie np. na produkcji i zbycie artykułów mięsnych mieliśmy deficyt czyli dopłatę w wysokości przeszło 3 mld zł.

Dla stymulowania wzrostu hodowli podnosi się ceny skupu żywca prawie o 3,6 mld zł. Podwyżka cen skupu jest większa od dotychczasowej pozornej akumulacji na mięsie i przetworach mięsnych. Gdybyśmy pozostawili ceny detaliczne mięsa na dotychczasowym poziomie, państwo musiałoby dopłacać do mięsa nie tylko w produkcji, lecz również w obrocie na rynku wewnętrznym. Dlatego trzeba było dokonać takiej podwyżki cen detalicznych mięsa, aby pozwoliła ona na podwyżkę cen skupu i ograniczyła popyt do realnych możliwości podażi.

Druga przyczyna jest konsekwencją pierwszej. W rezultacie oderwania cen detalicznych od kosztów produkcji powstały nieprawidłowe proporcje między cenami artykułów żywnościowych i przemysłowych oraz wewnątrz tych grup. Dlatego trzeba było zmienić te proporcje, podnosząc ceny na artykuły deficytowe i obniżając jednocześnie ceny na artykuły wysokorentowne. Mimo że ceny artykułów żywnościowych uległy podwyżce, do wielu z nich państwo nadal będzie dopłacać, chociaż w mniejszej skali. Nie podnosi się ceny chleba, chociaż do maki na pieczywo dopłaty państwa wynoszą przeszło 4,2 mld zł.

Ulegają również podwyżce ceny niektórych deficytowych artykułów przemysłowych. Tolerowanie nadal dopłat do tych artykułów nie ma żadnego uzasadnienia ekonomicznego.

Poważny jest zakres obniżki cen artykułów przemysłowych. Na skutek przeprowadzanej reformy cen zaopatrzeniowych ceny wielu surowców krajowych — głównie chemicznych — ulegają obniżeniu. Rzutuje to na koszty produkcji w przemyśle lekkim, który z tych su-

w takich stopni, jaki odpowiada poziomowi uprzemysłowienia naszego kraju i poziomowi zażytości jego obywateli.

Rodziny, które osiągają stosunkowo niskie dochody na osobę, bardziej odczuwają skutki podwyżek cen na żywność od korzyści wynikających z obniżek cen na dobra trwałe użytku. Dlatego też, aby przynieść z pomocą rodzinom wiejskim, z dniem 1 stycznia 1971 r. wprowadzone zostaną dodatki do zasiłków rodzinnych na dzieci; dodatki te przyśługujące będą rodzinom utrzymującym się z pracy poza rolnictwem i rodzinom rencistów, których dochód miesięczny na osobę nie przekracza 800 zł. Wysokość dodatków będzie zróżnicowana. Poza tym dodatki przysługujące pracownikom i rencistom, posiadającym gospodarstwa rolne o powierzchni nie przekraczającej 0,5 ha i o dochodzie na 1 osobę nie wyższym niż 500 zł. Łączna suma dodatków wyniesie w skali rocznej ok. 920 mln zł.

Na dochody ludności rolniczej wpłynie przede wszystkim podwyżka cen skupu żywca wieprzowego, młodego bydła rzeźnego, kurek tuczonych oraz sezonowa podwyżka cen skupu mleka — na sumę ok. 3,9 mld zł. Równocześnie podnosi się ceny pasz treściwych o ok. 2,4 mld zł, co zmniejsza dopłaty państwa do tych pasz o przeszło 1/3. Po odliczeniu tej kwoty dochody wsi z tytułu podwyżki cen skupu wzrosną o ok. 1,5 mld zł.

Musimy jednakże zdawać sobie sprawę z tego, że ten wzrost dochodów wsi nie pokrywa bynajmniej spadku dochodów ludności rolniczej, który nastąpił w ostatnich dwóch latach w wyniku obniżenia produkcji rolnej.

Po uwzględnieniu wszystkich zmian w cenach detalicznych towarów i usług oraz decyzji zwiększających bezpośrednio dochody ludności, ogólne obciążenie tych dochodów wzrosło w roku 1971 o ok. 1,2 mld zł. Zmiany w strukturze spożycia, które nastąpią w rezultacie dokonanej regulacji cen, powinny już w przyszłym roku zmniejszyć tę kwotę.

Reforma cen zaopatrzeniowych urealni koszty produkcji

Sekretarz KC przeszedł z kolei do omówienia reformy cen zaopatrzeniowych oraz nowego systemu finansowego

WIELKI KIERMASZ

obuwia — galanterii — futrzarstwa — okryć damskich — męskich — dziewczęcych
i chłopięcych oraz zmechanizowanego i grzejnego sprzętu domowego

Dodatkowe atrakcje:

codzienne losowanie nagród rzeczowych — pokazy użytkownika sprzętu zmechanizowanego i grzejnego

Hala MTP nr 22 — wejście od ulicy Świerczewskiego obok PKO codziennie od godziny 12 do 19

K8546

RYNKI ZAGRANICZNE

CZYTAJĄCIE

PISMO POŚWIĘCONE ZAGADNIENIOM

- gospodarki światowej,
- handlu międzynarodowego
- i polskiego handlu zagranicznego.

RYNKI ZAGRANICZNE

dostępne w prenumeracie miesięcznej, kwartalnej, półrocznej i rocznej za pośrednictwem Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” — Warszawa, ul. Towarowa nr 28, a także do nabycia w sprzedaży egzemplarzowej w niektórych kioskach „Ruch” na terenie Warszawy i we wszystkich miastach wojewódzkich.

K8643

Pod każdą choinką

Szczęśliwe losy

KRAJOWEJ LOTERII PIENIĘŻNEJ

Kupione
w sklepach lub Kioskach
„RUCHU”

K8090

Pracownicy poszukiwani

Dyrekcja Przedsiębiorstwa Remontowo-Montażowego Handlu Wewnętrznego w Poznaniu, ul. Grunwaldzka nr 225 — zatrudni zaraz

KIEROWNIKA MAGAZYNU. Wymagane wykształcenie: średnie oraz 2 lata praktyki w magazynie przemysłowym, lub zawodowe i 5 lat praktyki.

Warunki pracy i płacy do omówienia w Sekcji Kadr w godzinach od 7.30 do 15.30, w soboty do 13.30, adres jak wyżej. K8639

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Handlu Artykułami Papierniczymi i Sportowymi w Poznaniu, Al. Marcinkowskiego 11 — zatrudni zaraz

3 ST. MAGAZYNIERÓW do magazynu branży papierniczej i ML. INWENTARYZATORA. Warunki do omówienia na miejscu. K8376

Komunikaty

SPROSTOWANIE

W komunikacie Centralnego Związku Spółdzielni Rudownictwa Mieszkaniowego w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 30, opublikowanym w dniu 8 bm. podano błędnie termin wywieszenia projektów list przydziałów mieszkań w spółdzielniach woj. poznańskiego. Właściwy termin — 11. I. 1971 r. K8419

Ogrodnik samodzielny do ogrodnictwa szklarniowego w Luboniu, potrzebny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 45206g.

Potrzebna zaraz pomoc domowa wraz z gotowaniem. Informacja: Głogowska 49, sklep rybny. od godz. 8—18. 45161g

Pomoga ci
w przedświątecznych
porządkach

• SKRZAT

ZNAKOMICIE CZYŚCI MOCNO ZABRUDZONE
NACZYNNIA PORCELANOWE, EMALIOWANE
i WYKŁADZINY CERAMICZNE.

MA BARDZO PRZYJEMNY ZAPACH,
NIE WYSUSZA SKÓRY RĄK!

• SANOLUX

SZYBKO USUWA ZANIECZYSZCZENIA
URZĄDZEŃ SANITARNYCH

• CZYŚCIK

NADAJE NIEZRÓWNY POŁYSK SZYBOM
i LUSTROM.

R

K8165

OKAZJA!

OKAZJA!

MOTOCYKLE SHL-GAZELA

SPRZEDAJEMY Z BONIFIKATĄ

W MIESIĄCU GRUDNIU 15%

ZAMIAST 16.000,— ZŁ — ZAPŁACISZ TYLKO

13.600,— złotych

Bonifikaty udzielamy także przy sprzedaży ratalnej.

P.T. KLIENTÓW ZAPRASZAMY DO NASZEGO SKLEPU

W POZNANIU, przy ulicy Gwardii Ludowej nr 36.

M7829

Praca Nauka

Przyjmę dozorstwo warunków mieszkania. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 44855g.

Panię 17—19 lat ze zdolnościami i zainteresowaniem malowania dekoracyjnego na stałe zatrudnię. Zgłoszenia: ul. Zagrodzka 13 a. 44962g

Spawacz - stolarz przyjmie pracę w PGR z mieszkaniem, w powiecie poznańskim. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 44249g.

Dnia 12 grudnia 1970 r. zasnęła w Bogu nasza kochana i najlepsza matka, babcia i prababcia, przeżywszy lat 83, sp.

MARIA STRZELEWICZ

z domu BOCIAN

Pogrzeb odbędzie się w środę, 16 bm. o godz. 10.50 z kaplicy cmentarnej na Górczynie.

W ciężkim smutku pogrążone

DZIECI

Poznań, ul. Fabryczna 34 b m. 25. 45173g

† Dnia 11 grudnia 1970 r. odeszła od nas, opatrzona Sakramentami św., nasza najdroższa mama, ukochana siostra, teściowa i babcia, sp.

FRANCISZKA LISIECKA

z domu WALKIEWICZ

Pogrzeb odbędzie się dnia 15 grudnia 1970 r. o godz. 14.45 na cmentarzu na Starolecie.

W głębokim smutku pogrążeni

córka, synowie, synowie i wnuki

Poznań, Stary Rynek 48. 45145g

† Dnia 8 grudnia 1970 r. zginęła śmiercią tragiczną, przeżywszy lat 71, sp.

OLGA KOKOT

wdowa po Wincentym, byłym prezesie
Związku Taksówkarzy Poznańskich.

Pogrzeb odbędzie się w środę, 16 bm. o godz. 12.30 na cmentarzu junikowskim.

PRZYJACIELE

45170g

Dnia 13 grudnia 1970 r. w wieku 65 lat zmarła, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa żona, kochana matka, teściowa i babcia

MARIA GRYSZKA

z domu LEWICKA

Pogrzeb odbędzie się dnia 16 bm. o godz. 11.55 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

O bolesnej stracie zawiadamiają

mąż z dziećmi, zięć i wnuki

Poznań, ul. Kossaka 10 m. 4. 45193g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 12 grudnia 1970 r. zmarł nagle, przeżywszy lat 58, najukochańszy mąż, ojciec, brat, szwagier, siostrzeniec i wujek, sp.

mgr MARIAN PIOTROWSKI

Pogrzeb odbędzie się w środę, 16 bm. o godz. 10.30 na cmentarzu górczyńskim.

W smutku pogrążeni

żona, córka i rodzina

Poznań, Rutkowskiego 43 c m. 6. 45179g

† Dnia 13 grudnia 1970 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., mój najdroższy mąż, nasz kochany brat, szwagier i wujek, przeżywszy lat 67

FRANCISZEK KIJAK

b. więzień obozu koncentracyjnego
w Buchenwaldzie.

Pogrzeb odbędzie się dnia 16 bm. o godz. 9.50 na cmentarzu junikowskim,

o czym zawiadamiają stroskane

żona oraz rodzina

Poznań, ul. Maszynowa 22. 45210g

† Dnia 13 grudnia 1970 roku zakończyła pracę, pełne poświęcenia życie, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa żona, nasza ukochana nigdy niezapomniana mamusia, teściowa i babunia, przeżywszy lat 50, sp.

TEODORA KAISER

z d. SYNIEWSKA

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 17 grudnia 1970 r. o godz. 13.40 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim żalu i smutku pogrążony

mąż z rodziną

Poznań, ul. Turniowa 12. 45195g

† Dnia 14 grudnia 1970 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., nasz ukochany ojciec, teść, dziadek i pradziadek, przeżywszy lat 92, sp.

JÓZEFAT KALISZAN

Pogrzeb odbędzie się w środę, 16 bm. o godz. 11 w Ludomach, pow. Oborniki.

W imieniu stroskanej rodziny

ks. Henryk Kalisz

45216g

S.†p.

EMILIA LOGINOW

zmarła w dniu 12 grudnia 1970 r.

Pogrążeni w głębokim żalu

syn, synowa i wnuki

Pogrzeb odbędzie się na cmentarzu junikowskim 15 grudnia br. o godz. 12.30. 45148g

Przetargi

Wojewódzka Spółdzielnia Transportu Wiejskiego w Poznaniu, Baza w Obornikach, ul. Generała Świerczewskiego 49 — ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na:

- samochód ciężarowy marki Star 20 — 1 sztuka
- samochód ciężarowy marki Star 21 — 1 sztuka

Cena wywoławcza na pojedynczy pojazd wynosi 22.600 zł.

Przetarg odbędzie się dnia 29 grudnia 1970 r. o godzinie 12.

Wadium 10-procentowe wpłacać można do godz. 10 w dniu przetargu.

Pojazdy oglądać można w Bazie — codziennie od godziny 10—12. K8437

† W dniu 13 grudnia 1970 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., nasza najdroższa matczaka, teściowa i babcia, przeżywszy lat 68, sp.

KAZIMIERA JENDRASZYK

z domu OWCHARZAK

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 16 bm. o godz. 10.25 na cmentarzu junikowskim.

W głębokim smutku pogrążone

córki z rodziną

Poznań, ul. Matejki 2. 45215g

† Dnia 12 grudnia 1970 r. po długich i ciężkich cierpieniach zmarła, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa żona, kochana matka, teściowa i babunia, przeżywszy lat 65, sp.

KATARZYNA LIEBCHEN

z domu BLUEGE

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 16 bm. o godz. 13.05 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążeni

mąż, córki, syn, synowa,

zięciowie i wnuczki

Poznań, ul. Woźna 13 m. 18. 45153g

† Dnia 12 grudnia 1970 roku zmarł po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., najukochańszy, nigdy niezapomniany mąż, najtrościwszy tatuś, teść, dziadek, brat, szwagier i wujek, przeżywszy lat 61

JÓZEF TEPPER

Pogrzeb odbędzie się 15 bm. o godz. 11 na cmentarzu junikowskim.

W głębokim smutku pogrążeni

żona, córka, zięć, synowie, synowe,

wnuki i rodzina

Poznań, ul. Czechosłowska 46 m. 1. 45174g

GŁOS
WIELKOPOLSKI

REDAGUJE KOLEGIUM: Marian Flejserowicz (sekretarz redakcji), Tadeusz Kaczmarek, Zbigniew Mika, Wiesław Porzycki (zastępca redaktora naczelnego), Mieczysław Skapski, Zbigniew Szumowski, Lesław Tokarski (redaktor naczelnego).
• Telefon: 411-21 łączy wszystkie działy. Redaktor naczelny 657-76. Zastępca red. naczelnego 657-18. Sekretarz redakcji 444-82.
• Sekretariat: 657-76 w godz. 9—16. Dział łączności z czytelnikami: 657-18. Dział miejski: 659-39. Redakcja nocna: 430-73 i 453-31.
• Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”. • Biuro Ogłoszeń: Poznań, Grunwaldzka 19, tel. 452-89 i 611-21.
Za treść i terminowy druk ogłoszeń redakcja nie odpowiada. • Prenumerata wpłaty na kwartał, pół roku i rok przyjmują placówki Poczty i „Ruchu”.
• Druk: Poznańskie Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, Zwierzyniecka 3. • Redakcja nie zwraca nie zamówionych rękopisów. B-8

